

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/31/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519204685
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7519204685.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a Mgr. Angeliky Sopoligovej v spore žalobkyne S. B.Č., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XXX, t.č. G. N. Y. E., J. XX, zast. Mgr. Katarínou Liptákovou, advokátkou so sídlom Košice, Floriánska 16, proti žalovanému B. R., nar. X.XX.XXXX, bytom N., M.. Y. XXX/XX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu 14C/50/2019-22 z 24.7.2019 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala neodkladného opatrenia (ďalej tiež len „NO“), ktorým by súd nariadil žalovanému, aby sa k nej nepribližoval na vzdialenosť menšiu ako 60 m, s výnimkou prípadov v konaní pred orgánmi verejnej moci, aby ju písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou ani inými prostriedkami vôbec nekontaktoval, aby nevstupoval do budovy súp. č. XXX nachádzajúcej sa na J. XX v N. nad E. a nepribližoval sa k tejto budove na vzdialenosť menšiu ako 100 m, aby nevstupoval do materskej školy C. na R. a nepribližoval sa k tejto materskej škôlke na vzdialenosť menšiu ako 100 m. Podaný návrh odôvodnila tým, že dňa 11.7.2019 sa žalovaný jej, ako aj ich maloletej dcére Y. B. vyhrážal, že ich obe zabije, ktoré vyhrážky vyvrcholili až do fyzického útoku voči žalobkyňi, ktorú začal škrtiť, dňa 11.7.2019 žalovaný bol taktiež agresívny aj voči príslušníkovi PZ, ktorého napadol na policajnej stanici, pričom voči nemu bolo vznesené obvinenie za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a zatiaľ neprávoplatne bol uznaný za vinného a zároveň mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. OT/84/2019. Motívom konania žalovaného bolo podanie odvolania žalobkyne proti rozsudku v konaní vedenom na Okresnom súde Košice - okolie sp. zn. 15Pc/38/2017, v ktorom žalobkyňa poukazovala na nevhodné správanie sa žalovaného, uviedla, že mala z neho strach, a preto nepodala návrh v danej veci skôr. Žalobkyňa ďalej dôvodila, že žalovanému neboli uložené žiadne obmedzenia (zákaz priblíženia a pod.), pričom jeho správanie je nevyspytateľné a aj vzhľadom na aktuálne záťažové situácie napr. v súvislosti s prebiehajúcimi súdnymi konaniami, má žalobkyňa obavy o svoj život a zdravie a o svoje maloleté dieťa, a preto je dôvodné navrhovaným NO poskytnúť ochranu jej telesnej a duševnej integrity i mal. dcére Y., ktorá sa často nachádza s ňou (preto zákaz priblíženia sa k žalobkyňi poskytne ochranu aj maloletej), pred možným - nie vylúčeným nežiadúcim násilným správaním žalovaného k nim. Zároveň žalobkyňa uviedla, že požiadala tiež o vydanie NO o zákaze styku žalovaného s mal. Y., ktoré sa vedie na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 19P/218/2019, a pretože žalovaný je dôvodne podozrivý z násillia vo vzťahu k nej, ako aj k maloletej Y., ktorú žalobkyňa každý deň nosí do škôlky a vyberá zo škôlky, je namieste zakázať žalovanému vstupovať do materskej škôlky a približovať sa k tejto na vzdialenosť menšiu ako 100 m, keďže ide o miesta, kde žalovaný svojím konaním môže ohroziť telesnú a duševnú integritu nielen žalobkyne, ale aj maloletého dieťaťa. Nariadením NO žalobkyňa sleduje aj

ochranu maloletého dieťaťa pred možnými negatívnymi následkami konfliktov vyvolávanými žalovaným a aby nebola svedkom násillia páchaného na jeho matke (žalobkyni), čo môže nepriaznivo vplyvať na jeho psychický vývoj a zdravotný stav.

2. Okresný súd Košice - okolie (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) uznesením návrh žalobkyne zamietol a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

3. Právne vec posúdil podľa ustanovení § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. e), f), g) a h), § 329 ods. 2 CSP a v odôvodnení uznesenia poukázal na účel NO, ktorým je dočasné zabezpečenie ochrany porušovaných a ohrozených práv strán sporu, pričom nariadenie NO prichádza do úvahy vtedy, ak je potrebné, aby boli pomery účastníkov dočasne upravené alebo existuje obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený, t.j. aby ohrozený účastník mohol spor začať alebo v už začatom spore nerušene uplatňovať svoj nárok bez obavy a realizácie jeho výsledku. Navrhovateľ NO musí osvedčiť aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a okolnosti opodstatňujúce obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť zmarený. Pred samotným nariadením NO nemusí byť nárok dokázaný, musí byť však osvedčený, t.j. súdu sa musí osvedčená skutočnosť vzhľadom na všetky okolnosti javiť ako nanajvýš pravdepodobná.

4. Z obsahu návrhu v danej veci, zo spisov Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 15Pc/38/2017 a OT 84/2019, ako aj z listinných dôkazov predložených žalobkyňou súd prvej inštancie zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie č.k. OT/84/2019 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.7.2019) bol žalovaný odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov za prečin útoku na verejného činiteľa podľa ust. § 323 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorý spáchal tým, že dňa 11.7.2019 v čase okolo 20.10 hod. v obývacej izbe bytu v obytnom dome na J.. XX v N. nad E., pod vplyvom alkoholu sa vyhrážal S. B. tým spôsobom, že ju chytil oboma rukami za zápästia jej rúk, pritlačil ju o operadlo gauča a povedal jej „ak nestiahneš odvolanie na súde, tak ťa zabijem“, pričom zdvihol svoju pravú ruku a päťou jej hrozil, že ju udrie, potom následne na ňu začal kričať „zabijem ťa, aj s dcérou zle skončíte, ja mám dve deti a nepotrebujem to tretie tvoje“, na čo ju následne aj opľul a pravou rukou ju chytil pod krk a zdvihol z gauča, pričom svojim konaním u poškodenej S. B. vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, ako aj jej dcéry Y. B.. Dňa 11.7.2019 v čase okolo 22.00 h. na Obvodnom oddelení PZ na Rožňavskej 30 v Moldave nad Bodvou žalovaný po výzve policajnej hliadky pri vykonávaní osobnej prehliadky pri zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby, aby si sadol, napadol člena hliadky tak, že ho sotil oboma rukami do hrude a udel ho pravou päťou do oblasti tváre, na čo poškodený padal dozadu, pričom narazil pravým lakťom do nábytku, čím takto svojim konaním spôsobil poškodenému drobnú odreninu na ľavej strane tváre a odreninu predlaktia pravej ruky, ktoré si nevyžiadali lekárske ošetrenie, teda inému sa vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, pričom čin spáchal na chránenej osobe, ktorou je v danom prípade matka ich spoločného dieťaťa a použil násillie pre výkon právomoci verejného činiteľa. Z dôkazov označených a predložených žalobkyňou súd prvej inštancie nemal osvedčenú dôvodnosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán sporu. Podľa posúdenia súdu prvej inštancie tvrdenia žalobkyne zostali iba v rovine hypotetického charakteru a žalobkyňa neosvedčila naliehavosť potreby bezodkladnej úpravy pomerov strán v navrhovanom znení za stavu, ak potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán uložením zákazu žalovanému nepribližovať sa k žalobkyni a nekontaktovať ju písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou, nevstupovať do označených nehnuteľností, odôvodňovala bez ďalšieho jedine tvrdením, že má obavu o svoje zdravie a život, a to vzhľadom na incident zo dňa 11.7.2019. Podľa tvrdenia žalobkyne zo strany žalovaného došlo k útoku v jednom prípade, a to po hádke strán sporu súvisiacej so súdnymi spormi, pričom žalobkyňa neuviedla, že by jej bolo spôsobené nejaké zranenie. Na základe uvedeného súd uzavrel, že incident zo dňa 11.7.2019 a vyhrážky žalovaného vo vzťahu ku žalobkyni sú dôsledkom hádok strán sporu na základe narušených vzájomných vzťahov v dôsledku prebiehajúcich súdnych konaní a následných rozporov ohľadne výživného pre maloleté dieťa. Ani ďalšie správanie žalovaného, napr. telefonovanie žalovaného žalobkyni, súd neposúdil vo vzťahu k žalobkyni ako závažne narúšajúce jej život, psychickú a fyzickú integritu, príp. slobodu. Dôkazy predložené žalobkyňou svedčia skôr o konfliktoch medzi stranami sporu, príčinou ktorých sú prebiehajúce súdne spory, ako to napokon žalobkyňa vo svojom návrhu na nariadenie NO potvrdila, a preto z uvedených dôvodov súd návrh ako nedôvodný zamietol. O trovách

konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá nemala v konaní úspech, náhradu trov konania o neodkladnom opatrení nepriznal.

5. Uznesenie napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa, z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písmen e), f), g) a h) CSP. V nadväznosti na dôvody zamietnutia návrhu na nariadenie NO súdom prvej inštancie tvrdila, že tu nejde o konflikty medzi stranami sporu, keďže konfliktným je jedine samotný žalovaný, ktorý má neprimerané reakcie, že dňa 11.7.2019 sa ona nehádala, žalovaný sa správal násilne a nemôže vystaviť svoje mal. dieťa nebezpečenstvu, ktoré žalovaný pre maloletú i samotnú žalobkyňu predstavuje a v jeho blízkosti sa žalobkyňa necíti bezpečne. Podľa žalobkyne je nutné si uvedomiť, že dňa 11.7.2019 mali s maloletou dcérou len šťastie, že bola vedľa švagriná, ktorá počula vyhrážky žalovaného a stihla privolať políciu a zároveň stihol zakročiť aj brat žalobkyne - N. B., čomu tak do budúca nemusí byť a pýta sa, kto prevezme zodpovednosť za dva životy. V právnom štáte považovala za neakceptovateľné, aby len kvantita útokov či fyzické zranenia odôvodňovali potrebu NO, práve naopak neodkladné opatrenie má mať preventívny charakter. Uviedla ďalej, že je sirotou, žije sama s mal. dcérou a je objektívne nemožné, aby si neustále zabezpečovala niekoho, kto bude na nich bude dávať pozor, keďže žalovaný nemal rešpekt ani pred príslušníkom PZ, ktorého napadol, za čo bol aj právoplatne odsúdený (spis Okresného súdu Košice I sp.zn. OT/84/2019). Právo nebyť vystavený bezprostrednej hrozbe ohrozenia duševnej či telesnej integrity osoby je základným ľudským právom. Neodkladné opatrenie v zmysle ustanovení § 325 ods. 2 písm. f) a h) CSP slúži ochrane jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie alebo zastrašovanie. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť. K ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak dostupná právna literatúra uvádza, že násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a spôsobuje telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násillie nie je konflikt, v ktorom sa stretnú rovnocenné strany - násillie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násillím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násillie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násillie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násillie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Podľa žalobkyne opodstatnenosť hrozby v konečnom dôsledku vyplýva aj z trestného konania, kedy predpokladom naplnenia skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania je vyvolať dôvodnú obavu o život a zdravie, čo v danom prípade naplnené bolo. Poukázala na to, že trestný rozkaz Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. OT 84/2019 nadobudol právoplatnosť dňa 15.7.2019, a preto možno mať za to, že ani samotný žalovaný nepopiera závažnosť skutku a jeho spáchanie. V nadväznosti na uvedené žalobkyni nie je zrejmé, prečo súd prvej inštancie konanie žalovaného de facto bagatelizuje, ktoré nielenže naplnilo trestnoprávnu rovinu, ale vyvoláva v žalobkyni odôvodnený strach z možného ohrozenia telesnej, či duševnej integrity. Skutočnosť, že nejde len o nejaký banálny spor, preukazuje jednak predošlé sa správanie žalovaného, ktoré vyvrcholilo dňa 11.7.2019, pričom žalovaný bol právoplatne (15.7.2019) uznaný za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. c) Trestného zákona a bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 16 mesiacov. Žalobkyňa zdôraznila, že už v konaní sp. zn. 15Pc/38/2017 poukazovala na nevhodné správanie žalovaného, kedy sa žalovaného maloletá bála, a preto ona nepodala návrh v danej veci skôr, pričom do spisu doložila aj výpis SMS správ, že žalovaný sa jej vyhrážal, správanie žalovaného po podaní návrhu dokladovala nevhodnými SMS správami v podaní z 13.2.2018, ktoré osvedčujú pravdivosť jej tvrdení ohľadne nevhodnosti reakcií žalovaného. Pokiaľ žalovaný nie je schopný či ochotný rešpektovať podanie odvolania, prípadne samotné vedenie súdnych sporov, je neprípustné, aby si vzatie odvolania späť vynucoval spôsobom, ktorý predstavuje možné ohrozenie telesnej či duševnej integrity dotknutej osoby. Vyhlásenia žalovaného na adresu mal. Y., že k nej cíti len nenávisť, vzbudzujú navyše u žalobkyne dôvodné obavy, pre ktoré bude žiadať o znalecké dokazovanie v konaní vo veci zákazu styku, v konaní vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp.zn. 19P/210/2019. Vytkla súdu prvej inštancie, že nevykonala dokazovanie v požadovanom rozsahu a pripojil len spis Okresného súdu Košice I sp.zn. OT/84/2019 a spis Okresného súdu Košice - okolie

sp. zn. 15Pc/38/2017. Žalobkyňa žiadala tiež o pripojenie výpisov z registra trestov žalovaného a z ústrednej evidencie priestupkov, ktoré dotvárajú celkovú charakteristiku správania sa žalovaného (aj vo vzťahu k iným osobám) a sú dôležité pre posúdenie miery pravdepodobnosti novej realizácie vyhrožok adresovaných žalobkyňi a mal. dieťaťu zo strany žalovaného. Žalobkyňa navrhuje v tomto smere dokazovanie vykonať. Poukázala na doterajšiu judikatúru, podľa ktorej si potreba bezodkladnej úpravy pomerov vyžaduje aspoň osvedčenie danosti nároku uplatňovaného žalobcom a zároveň osvedčenie bezprostrednej ujmy, ktorá by hrozila, ak by k nariadeniu NO nedošlo. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na NO. Pri ich zisťovaní nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je tomu pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako najvyššie (vysoko) pravdepodobné (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp. zn. 6MCdo 5/2012). Pred nariadením NO podľa ust. § 325 ods. 2 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku preto postačuje, ak je osvedčená možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa mala za to, že v konaní bol osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana a skutočnosti odôvodňujúce nariadenie navrhovaného NO, keď listinnými dôkazmi obsiahnutými v spise a obsahom spisov bolo dostatočným spôsobom osvedčené, že následkom narušeného vzťahu žalovaného voči nej a mal. dieťaťu, sú obe (už len z dôvodu fyzickej prevahy žalovaného) ohrozené. Aktuálna vyhrotená situácia v súvislosti s prebiehajúcimi súdnymi konaniami, podľa všetkého zrejme neumožňuje pokojný osobný kontakt (ako aj formou telekomunikačných prostriedkov) a mohla by viesť k opakovaným a vyhrocujúcim sa konfliktom ohrozujúcim žalobkyňu i spoločné dieťa. Vzhľadom na skutočnosť, že strany sporu sú bývalými partnermi, ktorých vzťahy sa z dôvodov na strane žalovaného vyhrocujú, je zo strany súdu nevyhnutná určitá miera opatrnosti a navrhované NO má bezpochyby aj preventívnu funkciu. Nariadenie NO v danom prípade napomôže predísť vzniku ďalších konfliktov zo strany žalovaného a sleduje ochranu maloletého dieťaťa pred možnými negatívnymi následkami konfliktov vyvolávaných žalovaným, či zabráneniu stavu, kedy je maloletá svedkom násillia páchaného voči žalobkyňi ako jeho matke, čo nepriaznivo vplyva na jeho psychický vývoj a zdravotný stav. Je v záujme žalobkyne, aby nebola vystavovaná stresovým situáciám, ku ktorým dochádza pri bezprostrednom kontakte so žalovaným a ktoré môžu negatívne vplyvať na jej zdravie. V danom prípade je skutočne dôvodné poskytnúť ochranu telesnej a duševnej integrity žalobkyne i mal. Natálie pred možným nežiadúcim násillným správaním sa k ich osobám tak, aby žalobkyňa netrpela obavami, či strachom o život a zdravie mal. Y., ako i svoj vlastný. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa navrhla napadnuté uznesenie zmeniť a nariadiť neodkladné opatrenie v navrhovanom znení a priznať jej nárok na náhradu trov celého konania v rozsahu 100 %.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne písomne vyjadril a predložil podnet na prešetrenie protiprávneho konania príslušníkov PZ, ktorý podala jeho manželka dňa 17.7.2019, prílohou ktorého je výpoveď žalovaného k udalostiam zo dňa 11.7.2019. Z uvedeného dôkazu podľa žalovaného je zjavné, že skutkové udalosti tak, ako ich opísala žalobkyňa, nie sú pravdivé. Tvrdil, že medzi ním a žalobkyňou došlo k bežnej hádke z dôvodu narušených vzťahov, v dôsledku prebiehajúceho súdneho konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a o výžive maloletej. Pripojil tiež lekárske správy z Nemocnice Košice - Šaca z 12.7.2019 a z neurologickej ambulancie zo dňa 17.7.2019. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní poukazuje na SMS správy z jediného dňa 13.2.2015, ktoré predložila aj v konaní sp. zn. 15Pc/38/2017 vedenom na Okresnom súde Košice - okolie, k uvedenému žalovaný uviedol, že slová adresované žalobkyňi prostredníctvom SMS správ boli výsledkom jeho emocionálneho stresu v kombinácii s nepokojom v jeho rodine, ktorý nasledoval bezprostredne po prečítaní návrhu na začatie konania sp. zn. 15Pc/38/2017. Uviedol, že po prevzatí návrhu bol v šoku a nerozumel, prečo žalobkyňa mala záujem riešiť rodičovské práva a povinnosti k maloletej súdnou cestou, keď pred podaním návrhu nikdy nežiadala, aby prispieval na potreby maloletej vyššou sumou. Rovnako žalobkyňa vedela, že je otcom maloletej, čo v konečnom dôsledku on ani nikdy nepopieral, na prvom pojednávaní svoje otcovstvo uznal a žalobkyňa mala aj vedomosť o jeho pobyte. Žalobkyňa návrh na určenie výživného spätne pred podaním návrhu neodôvodnila žiadnymi objektívnymi prekážkami, ktoré by jej bránili podať návrh skôr. Rovnako vec posúdil aj konajúci súd v odôvodnení rozsudku č.k. 15Pc/38/2017-154 z 2.4.2019, v ktorom konštatuje, že dôvody hodné osobitného zreteľa v tomto konaní zistené a preukázané neboli a že matke nič nebránilo podať návrh na úpravu rodičovských práv a povinností vrátane aj vyživovacej povinnosti, a preto súd spätne zamietol návrh na určenie výživného, ako aj návrh v časti presahujúcej výšku súdom určeného výživného, a to z dôvodu neprimeranosti požadovaného výživného k zisteným pomeroch. Tvrdenie žalobkyne, že sa bála žalovaného z dôvodu nevhodných SMS správ, je absolútne nedôvodné a nepravdivé. Žalovaný mal za to, že ak by bolo nariadené NO

v znení navrhovanom žalobkyňou, došlo by k porušeniu princípu proporcionality tým, že právnymi účinkami neodkladného opatrenia by bol obmedzený neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah. Nariadením NO by bol vytvorený nenávratný stav, kedy by žalovanému bolo znemožnené uplatňovať svoje rodičovské práva podľa právoplatného V., VI. a VII. výroku rozsudku Okresného súdu Košice - okolie č.k. 15Pc/38/2017-154 zo dňa 2.4.2019. Poukázal na to, že od vydania tohto rozsudku až do súčasnosti sa vzťah medzi ním a maloletou zlepšil, s maloletou sa pravidelne stretáva aj v prítomnosti svojej matky a v prítomnosti žalobkyne, v súdom určenom čase a darí sa mu budovať si otcovské puto s maloletou. Zastával názor, že žalobkyňa návrhom na nariadenie NO len robí ďalšie obštrukcie za účelom zabránenia styku žalovaného a maloletej, ktorá je jeho jedinou dcérou. Uvedené preukazuje aj tvrdenie žalobkyne, ktorá opakovane povedala jeho matke, že mu dá pokoj iba v tom prípade, ak sa vzdá maloletej a nebude sa s ňou ďalej stretávať. Podľa názoru žalovaného žalobkyňa v tomto konaní neosvedčila hodnoverne dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a neuniesla dôkazné bremeno, keď v konaní neosvedčila, že by jej telesná alebo duševná integrita mohla byť konaním žalovaného ohrozená a dôvodné podozrenie z násilia voči nej. Tvrdil, že žalobkyňu nikdy fyzicky ani psychicky nenapadol a aj počas konania sp. zn. 15Pc/38/2017 vyvíjal aktívnu snahu ukončiť súdne konanie dohodou podľa § 36 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. Žalovaný zastával názor, že tvrdenia žalobkyne nie sú objektívne presvedčivé a jej argumentácia nie je dostatočná na to, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, a preto navrhol napadnuté uznesenie Okresného súdu Košice - okolie č.k. 14C/50/2019 zo dňa 24.7.2019 potvrdiť.

7. Žalobkyňa v odvolacej replike (podanie zo 6.10.2019 na č.l. 55 - 60) nesúhlasila s tvrdeniami žalovaného, že podaním návrhu na NO robí len ďalšie obštrukcie za účelom zabránenia styku medzi žalovaným a mal. dieťaťom. Poukázala na to, že počas súdneho konania sp. zn. 15Pc/38/2017 ona sama navrhla, aby sa žalovaný s mal. dieťaťom stretával v jej prítomnosti po dobu šiestich mesiacov z dôvodu, aby mala možnosť zistiť, či má o dcéru skutočný záujem (ako sa k dcére správa, či zmenil názor na to, že dcéru nikdy nechcel, ani ju nechce) a tiež chcela vidieť, ako mal. dcéra reaguje na žalovaného. Žalovaný mal daný priestor na to, aby si vytvoril vzťah s mal. dieťaťom a presvedčil žalobkyňu i súd o jeho reálnom záujme o mal. dcérku. Spôsob, ktorý zvolil (nebezpečné vyhrážanie, opakované negatívne prejavy voči dcérke), vzbudili dôvodné pochybnosti a obavu o život a zdravie mal. dieťaťa, ako aj žalobkyne. Podľa žalobkyne ani emocionálny stres a nepokoj v rodine nie sú akceptovateľným dôvodom k prezentovanému správaniu žalovaného, ktoré následne naplnilo aj trestnoprávnu rovinu. Z konania žalovaného nemožno mať za to, že by ľutoval svoje konanie a aspoň vyhlásil, že sa uvedené už nezopakuje. Žalobkyňa dala do pozornosti, že doteraz sa jej žalovaný neospravednil za svoje konanie v inkriminovaný deň (11.7.2019) a naopak každé jeho podanie je dôkazom toho, že nechce prijať zodpovednosť za svoje konanie a obviňuje žalobkyňu. Smutným je, že od uvedeného incidentu sa narušili aj vzťah rodiny žalovaného so žalobkyňou, čo ju veľmi mrzí, keďže neurobila nič zlé, len chránila svoje dieťa a seba. Žalobkyňa mala predtým s rodičmi žalovaného pekný vzťah, no jeho matka na ňu vrieskala a obviňovala ju za incident z 11.7.2019. Žalobkyňa mala za to, že správanie žalovaného dňa 11.7.2019 nesvedčí o jeho skutočnom záujme o dcéru a hlavne aj samotný postoj žalovaného ku skutku vzbudzuje v nej dôvodné obavy z možného opakovania. Pozná povahu žalovaného, a preto mala a má dôvodnú obavu z jeho neadekvátnych reakcií. Zopakovala ďalej skutočnosti uvedené v podanom odvolaní, poukázala na to, že žalovaný mal možnosť podať opravný prostriedok a namietat nepravdivosť skutkov v trestnom konaní, no bol uznaný právoplatne (15.7.2019) za vinného z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Tr. Zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 Tr. zákona a odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 16 mesiacov. Súčasnú obranu žalovaného označila za účelovú a žiadala, aby na ňu súd neprihliadal. Ďalej uviedla, že vzťah žalovaného s mal. Y. sa napriek možnosti styku za jej prítomnosti nezlepšil a mala za to, že záujem žalovaného o dieťa je len účelový. Za zlepšenie vzťahu nepovažuje žalovaným prezentované slovné útoky zo dňa 11.7.2019. Po incidente zo dňa 11.7.2019 má mal. Y.alovaného spojeného s negatívnym zážitkom. Od spomínaného incidentu sa žalovaný s mal. dieťaťom stretáva pravidelne a v súdom určenom čase, kedy na stretnutia chodí aj so svojou matkou, doteraz bol za dcérou trikrát. Dovtedy sa žalovaný opakovane dohadoval na inom dni a čase, v čom mu žalobkyňa stále vyhovel, pričom neváhal v minulosti uprednostniť pred stykom s dcérou Rally preteky (aj napriek údajným zdravotným problémom). Kolízna opatrovníčka doporučila, aby styk prebiehal aj za prítomnosti tretej osoby, v dôsledku čoho sa styku s mal. Y. zúčastňuje aj matka žalovaného, čo samo o sebe vypovedá o tom, ako sa zlepšil vzťah otca k mal. dieťaťu (dôkaz: správa kolíznej opatrovníčky v spise sp. zn. 19P218/2019). Neodkladným opatrením Okresného súdu Košice - okolie č.k. 19P/218/2019 z 22.8.2019 bol zmenený výrok rozsudku Okresného súdu Košice

- okolie č.k. 15Pc/38/2017 zo dňa 2.4.2019 v časti úpravy styku otca s maloletým dieťaťom tak, že ponechal prítomnosť matky pri styku s maloletým dieťaťom naďalej, bez časového ohraničenia (dôkaz: spis Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 19P/218/2019). Styk žalovaného s mal. Y. tak prebieha v presne ohraničenom čase za prítomnosti jednak matky žalovaného a žalobkyne, ktorá si v danom čase stále vopred zabezpečí niekoho z rodiny, aby jej v prípade potreby prišiel na pomoc (každé stretnutie je však pre ňu stresujúcim). V čase, kedy styk neprebíha, nemožno spravodlivo žiadať, aby žalobkyňa vystavovali a seba i mal dieťa nebezpečenstvu, že sa žalovaný môže kedykoľvek zjaviť v ich blízkosti bez ohlásenia. V čase, kedy styk upravený nie je, žalovaný ani nemá dôvod sa zdržovať v blízkosti mal. dieťaťa a žalobkyne, bydliska žalobkyne, či MŠ mal. dieťaťa. Vzhľadom na uvedené žalobkyňa žiadala jej odvolaniu v celom rozsahu vyhovieť a priznať jej nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

8. Žalovaný v odvolacej duplike (podanie z 28.10.2019 na č.l. 66 a nasl.) zopakoval skutočnosti uvedené vo vyjadrení k odvolaniu a tvrdenia žalobkyne označil za nepravdivé. Žalobkyňa nepravdivo popisuje vzťah jeho rodičov s ňou a maloletou a jej postoj je účelový, čo potvrdzuje jej konanie v niekoľkých situáciách už v čase pred podaním návrhu na súd, napr. keď sa náhodne stretla s rodičmi žalovaného pred zmrzlinárňou, otočila sa im chrbtom a otočila chrbtom aj maloletú, keď vyhľadávala členov rodiny žalovaného a vypytovala sa naňho, pričom pri týchto stretnutiach osočovala iných členov jeho rodiny. Toto konanie žalobkyne narušilo harmonické fungovanie rodiny žalovaného do tej miery, že s ňou prerušili kontakt. Uvedol ďalej, že SMS - správy zaslal žalobkyňi bezprostredne po oznámení jej tehotenstva a to dňa 13.2.2015, a nie v roku 2018, ako to tvrdí žalobkyňa. Od narodenia maloletej nikdy nepopieral otcovstvo a pravidelne prispieval na jej výživu. S maloletou po jej narodení sa nestretával práve z dôvodov na strane žalobkyne, ktorá mala v tom čase novú známosť a následne sa k priateľovi aj odsťahovala. Žalovaný však mimo svojich rodičovských povinností mal záujem, aby mu žalobkyňa umožnila aj výkon jeho rodičovských práv aspoň v obmedzenej miere. Žalobkyňa ani pri náhodných stretnutiach žalovaného s maloletou, mu neumožnila sa s maloletou porozprávať. Dňa 11.7.2019 došlo len k vzájomnej výmene názorov na ulici pred bytom žalobkyne, maloletá pri tejto výmene nebola prítomná tak, ako to tvrdí žalobkyňa. Tvrdil, že nikdy sa nevyhrážal žalobkyňi zabitím a už vôbec nie zabitím maloletej dcéry, ktorú má rád a má s ňou vybudovaný otcovský vzťah. Aj napriek nezhodám medzi ním a žalobkyňou navštevuje pravidelne maloletú, a to odo dňa 11.7.2019 celkovo 6 krát, teda nie 3 krát, ako to tvrdí žalobkyňa. K stretnutiam s maloletou dodal, že žalobkyňa ju nikdy na stretnutie riadne nepripraví a ani podmienky, za ktorých styk otca s maloletou prebieha, nie sú vyhovujúce. Počas týchto stretnutí sa maloletá nachádza na ihrisku pri byte žalobkyne, na ktorom je množstvo iných detí a je len logické, že pozornosť maloletej je rozptýlená aj inými deťmi a tento obmedzený čas žalovaný nemôže dostatočne využiť na plnohodnotnejšie zblíženie a spoznanie sa s maloletou. Žalobkyňa pritom ukončuje stretnutia spravidla o 10 minút skôr, kedy sa maloletá príde so žalovaným rozlúčiť a pýta sa, kedy ju príde navštíviť opäť. Uvedené skutočnosti potvrdzujú, že maloletá je na žalovaného zvyknutá a medzi nimi je vybudovaný zdravý otcovský vzťah a neexistuje žiaden reálny dôvod, prečo by z neho mala mať strach (dôkaz: fotodokumentácia stretnutia žalovaného s maloletou zo dňa 19.10.2019). Žalobkyňa koná v neprospech záujmov maloletej a porušuje jej základné práva na oboch rodičov, má snahu vykresliť žalovaného ako nezodpovedného rodiča a agresora, s cieľom zabrániť uplatňovať jeho rodičovské práva, najmä riadne stretnutia s maloletou a budovanie ich vzťahu. K právoplatnému rozhodnutiu vydanému v trestnom konaní, ktorým bol uznaný za vinného uviedol, že policajný príslušník ho na policajnej stanici nedôvodne a surovým spôsobom napadli; žalovaný bol tou osobou, ktorá kričala o pomoc a nie niekoľko policajných príslušníkov, ktorí pri ňom v miestnosti v tom čase boli. Uvedený zásah policajných príslušníkov je v súčasnosti riešený Inšpekciou Ministerstva vnútra SR, v ktorej veci bola na pokyn prokurátorky Krajskej prokuratúry Košice nariadená rekonštrukcia skutku. Žalovanému v priamej súvislosti s konaním policajných príslušníkov bola spôsobená ujma na zdraví, s ďalšími následkami (dôkaz: e-mail komunikácia žalovaného a mjr. I., potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, záznamy ošetrojúceho lekára, lekárske správy z neurologickej a ortopedickej ambulancie). Záverom žalovaný odkázal na všetky svoje vyjadrenia, ktoré uviedol v tomto konaní a v konaní vedenom na Okresnom súde Košice - okolie pod sp. zn. 15Pc/38/2017, podanie návrhu zo strany žalobkyne označil za účelové a v celom rozsahu nedôvodné, a preto navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

9. Žalobkyňa reagovala na odvoláciu dupliku žalovaného podaním zo dňa 2.12.2019 (č.l. 81 - 85), v ktorom zopakovala skutočnosti uvedené v odvolaní a vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného. Obranu žalovaného označila za účelovú a žiadala, aby na ňu súd neprihliadal. Podľa žalobkyne skutočnosť, že žalovaný si nevie získať pozornosť maloletej, nie je chybou žalobkyne, či miesta

stretávania. Tvrdila, že na stretnutia maloletú vždy riadne pripraví, je primerane oblečená a má u seba aj občerstvenie, čo je zrejme tiež z predloženej fotodokumentácie zo strany žalovaného. Poukázala na to, že fotodokumentácia predložená žalovaným vznikla v jeden deň a neosvedčuje, že s maloletou má vybudovaný zdravý vzťah, navyše sa jednalo o účelové fotenie, kedy sa de facto význam fotenia stráca, keďže dieťa ani nepozera do objektívu. Trvala na tom, že zo žalovaného má naďalej strach, ktorý v konečnom dôsledku umocňujú aj jeho podania, z ktorých je zrejme, že svoje konanie neolutoval.

10. Žalovaný k podaniu žalobkyne z 2.12.2019 vo vyjadrení zo dňa 15.1.2020 zopakoval, že v celom rozsahu trvá na svojich tvrdeniach uvedených v podaniach zo dňa 9.9.2019 a 28.10.2019. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov, preskúmal napadnuté uznesenie spolu s konaním súdu prvej inštancie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné a napadnuté uznesenie je vecne správne, a preto ho odvolací súd podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

12. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci správne posúdil skutkové a právne dôvody návrhu žalobkyne a dospel k správne záveru, že zákonom stanovené predpoklady pre nariadenie navrhovaného NO podľa ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 v spojení s § 325 ods. 2 písmen f), g) a h) CSP nie sú splnené.

13. Neodkladné opatrenie je základným opatrením súdu, ktorým sa upravujú (predbežne alebo aj trvale) pomery sporových strán, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov pre nariadenie NO v zmysle ust. § 325 ods. 1 CSP je neodkladné opatrenie prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a) sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, ktorý si vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov strán alebo ak je daná obava z ohrozenia exekúcie (kumulácia nie je vylúčená), b) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), c) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, d) právne účinky NO neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a e) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP). Pretože pri nariaďovaní samotného NO prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení, z tohto dôvodu súd nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky tie skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia (vo veci samej). Súd rozhoduje spravidla len na základe listín predložených navrhovateľom NO, bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Inak postupuje iba vo výnimočných a odôvodnených prípadoch (§ 329 CSP). Riadne dokazovanie v zmysle ust. § 185 a nasl. CSP súd nevykonáva a pri rozhodovaní vychádza z obsahu návrhu a zo skutočností, ktoré boli v súvislosti s podaným návrhom osvedčené. Navrhovateľ opísaním rozhodujúcich skutočností a predložením dostupných dôkazných prostriedkov musí osvedčiť najvýznamnejšie relevantné skutočnosti, z ktorých vyvodzuje opodstatnenosť a neodkladnosť návrhu, a vecnou argumentáciou musí presvedčiť súd o potrebe nariaďiť NO v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Miera osvedčenia sa pritom riadi situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle riešenie takej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, príp. hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu.

14. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd zároveň zvážiť, či v dôsledku tohto sa nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a či zásah do práv dotknutej strany sporu je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov v súlade s princípom proporcionality.

15. V ust. § 325 ods. 2 CSP, z ktorého súd prvej inštancie pri rozhodovaní správne vychádzal, je upravené NO, ktorým možno strane uložiť, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu

alebo bytu, kde býva osoba, ktorej telesnú alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje (písm. f/), písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená (písm. g/) alebo sa na určenú vzdialenosť nepribližovala k osobe, ktorej telesná alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená (písm. h/).

16. Obsah neodkladných opatrení v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. f) až h) CSP vychádza zo znenia čl. 3.1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12.6.2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrášovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá a efektívna súdna ochrana. Súd musí mať za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie NO smeruje. Zákaz alebo obmedzenie komunikácie (písm. g/) a zákaz alebo obmedzenie priblíženia na určitú vzdialenosť (písm. h/), ako menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného, sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená. Aj túto skutočnosť však musí navrhovateľ pred nariadením NO relevantným spôsobom osvedčiť (Števcík, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s. 1098 - 1099).

17. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní postupoval podľa cit. zák. ustanovení a uvedených zásad a dospel k správne mu záveru, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky pre nariadenie navrhovaného NO.

18. Skutočnosti, ktoré žalobkyňa uvádza v odvolaní, nie sú spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvej inštancie a nič nemenia na vecnej správnosti napadnutého uznesenia, a preto odvolanie žalobkyne nemožno považovať za opodstatnené. Žalobkyňou tvrdené a osvedčené skutočnosti aj podľa názoru odvolacieho súdu neodôvodňujú nalievavú potrebu bezodkladnej úpravy pomerov strán navrhovaným spôsobom a neumožňujú prijať záver, že správaním či konaním žalovaného by život či zdravie, telesná alebo duševná integrita žalobkyne a mal. dcéry Y. B., nar. XX.X.XXXX mohli byť vážne ohrozené. Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie č.k. OT 84/2019 (ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.7.2019) v danej veci bolo osvedčené, že žalovaný sa dňa 11.7.2019 pod vplyvom alkoholu žalobkyňi vyhrážal násillím, za tento skutok bol uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona a bol odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov. V súdnej praxi sa tento alternatívny trest spravidla pokladá za dostatočný na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a (ide o trest výchovného charakteru) u páchatel'ov menej závažných trestných činov, príp. ak spáchanie trestného činu je iba ojedinelým vybočením z inak riadneho spôsobu života (§ 49 ods. 1 Trestného zákona). Charakteristika tohto trestu vychádza z predpokladu, že samotné trestné stíhanie páchatel'a, negatívne zhodnotenie jeho osoby, hrozba budúceho výkonu trestu, výchovné pôsobenie či dohľad môžu mať z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie účinky, ktoré má inak len výkon uloženého trestu. V danom prípade bola žalovanému podmiennečne uložená trestná sankcia za spáchaný skutok hrozby násillia voči žalobkyňi, keď súd so zreteľom na okolnosti prípadu týkajúce sa osoby páchatel'a a závažnosť skutku (a jeho následky - žalobkyňi nebola spôsobená žiadna ujma na zdraví), výkon trestu odňatia slobody nepovažoval za nevyhnutný a podmiennečne ho odložil na skúšobnú dobu v trvaní 16 mesiacov, čo podľa názoru odvolacieho súdu je dostatočnou zárukou toho, že žalovaný aj pod vplyvom výchovného pôsobenia tohto trestu a hrozby výkonu trestu odňatia slobody bude i naďalej viesť riadny občiansky život a nedopustí sa opakovane trestného činu či skutku násillia voči žalobkyňi. V tejto súvislosti odvolací súd za dôležitú považuje tiež skutočnosť, že konaním žalovaného žalobkyňi nebola spôsobená žiadna ujma na zdraví a nebola nútená vyhľadať lekárske ošetrovanie (ani to v konaní netvrdila) a je potrebné poukázať tiež na to, že súd v trestnom konaní pre splnenie účelu trestu nepovažoval za potrebné žalovanému za spáchaný prečin uložiť ďalšie obmedzenia či povinnosti, napr. zákaz kontaktu s osobou žalobkyne v akejkoľvek forme, príkaz nepribližovať sa k žalobkyňi na určitú vzdialenosť, príp. nezdržiavať sa v blízkosti jej obydli'a (§ 51 ods. 3 a 4 Trestného zákona). V prejednávanej veci nebolo sporné, že aj napriek vyhrážkam žalovaného voči žalobkyňi zo dňa 11.7.2019, za ktoré bol žalovaný právoplatne odsúdený v trestnom konaní, žalobkyňa v nasledujúcom období po vzájomnej dohode, príp. na základe rozhodnutia

súdu umožňovala a aj aktuálne žalovanému umožňuje styk s maloletou dcérou Y., s ktorou sa žalovaný stretáva pravidelne, v súdom určenom čase, kedy na stretnutia chodí aj so svojou matkou na základe doporučenia kolíznej opatrovníčky.

19. Z listinných dôkazov predložených žalobkyňou, ani z obsahu spisov Okresného súdu Košice I sp. zn. OT 84/2019 a Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 8CoP 40/2020 vo veci určenia otcovstva a úpravu rodičovských práv a povinností strán k maloletej Y. B., nar. XX.X.XXXX, aj podľa posúdenia odvolacieho súdu nemožno považovať za osvedčenú podmienku potrebnosti a naliehavosti navrhovanej úpravy ani vo vzťahu k maloletej Y. z dôvodu nebezpečenstva vážneho ohrozenia zdravia a priaznivého vývoja maloletej správaním žalovaného či z iného závažného dôvodu. V súvislosti s odvolacími námietkami žalobkyne a na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný je otcom mal. Y. a podľa neodkladného opatrenia nariadeného právoplatným a vykonateľným uznesením Okresného súdu Košice - okolie č.k. 19P/218/2019 zo dňa 22.8.2019 je oprávnený s maloletou dcérou sa stretávať každý párný kalendárny týždeň v sobotu v dobe od 15.00 do 17.00 hod., vždy za prítomnosti matky (žalobkyne). Cit. uznesením súd zároveň zamietol návrh matky (žalobkyne) neodkladným opatrením zakázať žalovanému styk s maloletou, lebo dospel k záveru, že žalobkyňa neosvedčila naliehavosť dočasnej úpravy a skutočnosti odôvodňujúce nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na živote a zdraví maloletého dieťaťa. Práve s poukazom na správanie otca maloletej, ktoré bolo riešené trestným stíhaním a jeho odsúdením trestným rozkazom, súd z hľadiska prevencie možného negatívneho vplyvu otca na maloleté dieťa povolil styk otca s maloletou v prítomnosti matky, ktorá bude zárukou toho, že maloletá nebude vystavená strachu či obave z možného negatívneho konania otca. Súd v dôvodoch cit. rozhodnutia zároveň uviedol, že v prípade, ak rodičia podajú návrh na zmenu v úprave styku otca s maloletým dieťaťom vo veci samej, po dôkladnom dokazovaní určí formu a frekvenciu styku otca s maloletým dieťaťom tak, aby bol plne rešpektovaný záujem maloletého dieťaťa.

20. Odvolací súd poukazuje tiež na správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, referát sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately Košice - okolie zo dňa 30.7.2019 vyžiadanú súdom v konaní vedenom pod č.k. 19P/218/2019, z ktorej vyplýva, že matka maloletej v rámci telefonického rozhovoru dňa 29.7.2019 uviedla, že v sobotu dňa 27.7.2019 sa realizoval styk otca s maloletou Y., pričom podľa jej vyjadrenia „bol v poriadku“, otec prišiel do domácnosti matky maloletej v prítomnosti svojej matky, v jej domácnosti sa zas nachádzali krstní rodičia. Zároveň sa v správe konštatuje, že matka maloletej dobrovoľne a po vzájomnej dohode rodičov, resp. podľa rozhodnutia súdu umožnila a umožňuje styk otca s dieťaťom (v jej prítomnosti alebo za prítomnosti inej osoby), a to aj napriek tomu, že poukazuje na „agresivitu“ zo strany otca dieťaťa, z čoho je zrejmé, že život, zdravie a priaznivý vývoj dieťaťa nie je vážne ohrozený a ktoré skutočnosti úrad odporúča ponechať na dokazovanie v rámci konania vo veci samej. Úrad PSVaR Košice zároveň odporúčal, aby otec bol oprávnený stretávať sa s maloletou za prítomnosti matky a ďalšej osoby, ktorá je dieťaťu známa a po vykonanom šetrení o.i. tiež výsluchom otca maloletej B. R. naliehavosť predbežného opatrenia vo veci zákazu styku v aktuálnom čase vykonávania opatrení v súvislosti s výkonom pôsobnosti v oblasti sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately nemal preukázanú.

21. Žalobkyňa v návrhu na nariadenie NO síce správanie a reakcie žalovaného označuje ako „nevhodné“, „nevyspytateľné“, vyvolávajúce v nej odôvodnený strach z možného ohrozenia telesnej, či duševnej integrity, pričom však vzhľadom na tvrdené obavy pred možným opakovaným násilníckym správaním žalovaného vo vzťahu k nej a v záujme ochrany mal. dcéry pred negatívnymi následkami takého správania žalovaného, nepodala na podklade týchto skutkových okolností a tvrdení návrh na začatie konania vo veci samej o zmenu v úprave styku, v ktorom by bolo vykonané riadne dokazovanie o.i. aj na preukázanie skutočnosti, či kontaktovaním maloletej Y. so žalovaným nie je vážne ohrozený jej zdravý vývoj a či je potrebné v záujme maloletej jej styk s otcom (žalovaným) obmedziť alebo ho úplne zakázať.

22. Zistené skutočnosti podľa posúdenia odvolacieho súdu v danom prípade vzbudzujú pochybnosti o pravdivosti a hodnovernosti tvrdení žalobkyne, že konaním žalovaného môžu byť jej život, telesná alebo duševná integrita, či zdravý vývoj mal. dieťaťa vážne ohrozené, žalobkyňa v konaní neosvedčila naliehavú potrebu v záujme svojej ochrany i ochrany zdravia mal. dcéry Y. dočasne upraviť pomery strán navrhovaným neodkladným opatrením. Súd prvej inštancie správne zistil, že nezhody medzi stranami sporu vznikajú v dôsledku prebiehajúceho súdneho konania o úprave rodičovských práv a povinností strán a o výžive maloletej. Podanie návrhu na neodkladné opatrenie žalobkyňou sa odvolaciemu súdu

javí ako účelové, v snahe týmto spôsobom znemožniť žalovanému právo styku s maloletou dcérou Y. a riešiť nezhody strán ohľadne rodičovských práv a povinností k maloletej, čo je však neprípustné obchádzanie zákonom predpísaného postupu pre poskytnutie súdnej ochrany v rámci riadneho konania a rozhodovania súdu vo veciach starostlivosti o maloletých.

23. V tomto smere odvolací súd za relevantnú pokladá námietku žalovaného, že nariadením neodkladného opatrenia by mu vznikla neprimeraná ujma, lebo by mu bolo zabránené vykonávať svoje rodičovské práva k maloletej a stýkať sa s maloletou dcérou v rozsahu, ako je právo jeho styku s maloletou upravené právoplatným a vykonateľným neodkladným opatrením, nariadeným uznesením Okresného súdu Košice - okolie č.k. 19P/218/2019-21 z 22.8.2019.

24. Keďže žalobkyňa neosvedčila základné skutočnosti odôvodňujúce potrebu navrhovanej neodkladnej úpravy pomerov strán rozhodnutím súdu uložením navrhovaných zákazov a obmedzení žalovanému, v záujme predchádzania násilnému skutku a ochrany svojej osoby i mal. Y. pred možným násilným správaním žalovaného, súd prvej inštancie správne uznesením návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietol, a preto odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako vecne správne (§ 387 ods. 1, 2 CSP).

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2, § 396 ods. 1 CSP. Žalobkyňa nemala úspech v odvolacom konaní a úspešný žalovaný náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti s odvolacím konaním nežiadal priznať, preto odvolací súd stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerov hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, a to z dôvodov uvedených v ust. § 420 a nasl. CSP. Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Táto povinnosť neplatí v prípadoch uvedených v ust. § 429 ods. 2 CSP.